

Catullus en Clodia

Blijven zoenen! Carmen 5 (pag. 109)

- Laten wij leven, mijn Lesbia, en van elkaar houden
en laten wij de praatjes van de [al] te strenge oude heren
- 3 allemaal één cent (as) waard achten!
De zon (zonnen) kan ondergaan en terugkeren;
[maar] wij moeten, wanneer [voor ons] eenmaal het korte licht is gedoofd
(ondergegaan),
- 6 één voortdurende nacht slapen.
Geef mij duizend kussen, vervolgens honderd,
vervolgens een tweede duizend, vervolgens een tweede honderd,
vervolgens ononderbroken een tweede duizend, vervolgens honderd.
- 9 Vervolgens zullen we, wanneer wij vele duizendtallen gemaakt zullen
hebben,
die door elkaar gooien opdat wij [het] niet weten
- 12 of opdat niet een slecht iemand jaloers kan zijn (een boos oog op hen kan
werpen), wanneer hij weet dat het zoveel (van) kussen zijn.

Verraderlijke vriendschap Carmen 77 (pag. 112)

- Rufus, door mij tevergeefs en voor niets als vriend beschouwd
– tevergeefs? integendeel tegen (met) een hoge (grote) prijs en een groot
kwaad –,
- 3 ben je zo bij mij binnengekropen en heb jij mijn binnenste (ingewanden)
verschroeiend
ach aan [mij] ongelukkige mijn (ons) hele bezit/alles wat ik bezit ontruikt?
Jij hebt het ontruikt, wee [jij] wreed vergif van ons (mijn) leven
- 6 wee jij pest van (voor) onze vriendschap!

Voorgoed voorbij Carmen 8 (pag. 114)

Ongelukkige Catullus, moge/laat jij ophouden dwaas te zijn

En beschouw toch [dat] wat (waarvan) je ziet dat het verdwenen is als verloren.

- 3 Eens schitterden voor jou de zonnen stralend,
toen jij geregeld kwam waarheen je meisje [je] leidde
door mij bemind, zoveel als geen enkel [meisje] bemind zal worden;
- 6 toen daar die vele leuke spelletjes werden gedaan,
die jij wilde en je meisje niet niet wilde,
schitterden werkelijk stralend voor jou de zonnen.
- 9 Nu wil zij niet meer: ook jij, machteloze, moet niet willen,
en loop niet [degene] die vlucht achterna, en leef niet ongelukkig,
maar verdraag [het] met vastberaden geest, volhard.
- 12 Vaarwel meisje! Catullus volhardt al,
en hij zal je niet opzoeken en niet tegen je zin vragen:
maar jij zult verdrietig zijn, wanneer je helemaal niet gevraagd zult worden.
- 15 Rampzalige, wee jou! Welk leven wacht jou (staat jou te wachten)!
Wie zal nu naar jou toe gaan? Wie zal jou mooi vinden? (aan wie zul jij
schijnen ...)
Wie zul jij nu beminnen? Van wie zul jij gezegd worden te zijn (Van wie zal
men zeggen dat je bent)?
- 18 Wie zul jij kussen? In wiens (Voor wie) lippen zul jij bijten?
Maar jij, Catullus, volhard vastbesloten.

Leugens Carmen 72 (pag. 117)

- 1 Jij zei ooit dat jij alleen Catullus kende,
Lesbia, en dat je niet in vergelijking met mij Juppiter wilde hebben.
- 3 Toen had ik je lief niet alleen maar zoals het volk [van] zijn vriendinnetje
[houdt],
maar zoals een vader van zijn zonen en schoonzonen.
Nu heb ik je leren kennen: en daarom, hoewel ik heviger verteerd word
[door verlangen],
- 6 ben je voor mij toch goedkoper en onbelangrijker.
Hoe is het mogelijk? zeg je. Omdat een dergelijk onrecht een minnaar

dwingt meer te houden van [iemand], maar [hem] minder te mogen.

Stoephoer Carmen 58 (pag. 119)

- 1 Caelius, mijn (onze) Lesbia, die Lesbia
- die Lesbia die Catullus als enige
- 3 meer dan zichzelf en al de zijnen beminde,
staat nu op viersprongen en in steegjes
de kleinzonen van de fiere Remus af te trekken.

Voor Cicero Carmen 49 (pag. 119)

- Marcus Tullius, meest welsprekende van Romulus' nakomelingen,
zovelen als er zijn en zovelen als er geweest zijn,
- 3 en zovelen als er later zullen zijn in de komende (andere) jaren,
de grootste dank brengt U Catullus,
de slechtste dichter van allen,
 - 6 de net zo slechtste dichter van allen
als U de beste advocaat van allen.